

VTISI IZ SLOVENIJE

Proslava v Rovtah

(Od našega dopisnika)

Tako kot v bližnjem Šentjoštu, so tudi v Rovtah imeli več razlogov za proslavo: 20 let postavitve spominskih farnih plošč in 70 let ustanovitve Slovenskega domobranstva. K tema

dvema obletnicama so pridružili tudi spomina na žrtve totalitarnih in avtoritarnih sistemov, ki ga praznujemo 23. avgusta.

In slavje je trajalo dva dni. V soboto je bila najprej okrogla miza v Domu krajanov Rovte, pri katerem so sodelovali Jože Dežman, Marta Keršič in dr. Andrej Mihevc ter dve ženi-pričevalki, ki sta po vojni ostali siroti. Pevsko noto so dali pevci Domoljubnega zbora pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika, slikovno pa odprti razstave medvojnega in povojnega gradiva iz Rovt. Kot je rekel Milan iz Argentine, je bilo vzdušje tako, »kot je med nami v Buenos Airesu«.

Naslednji dan je bila slovesna maša, ki jo je ob somaševanju več duhovnikov daroval akad. prof. dr. Janez Juhant. Cerkve je bila polna, natrpna, tako da smo morali slediti poteku zunaj, ob cerkvi, kjer je sledila kulturna proslava.

V pridigi je dr. Juhant spomnil na dogodke, ki so sledili nemškemu napadu leta 1941 in na žrtve, ki so sledile v naslednjih letih in na spomenike, ki nas spominjajo nanje. (Govor prinašamo na uvodnem mestu).

Na trgu ob cerkvi je zbrane nagovoril župan Logatca Berto Menard, ki je opozoril na razklanost naroda. Kot je povedal, »očitno kot narod še nismo odrasli, ker smo polni obtoževanj, ker mnogi še vedno govorijo o več resnicah«.

Bivši predsednik vlade RS Janez Janša je v sočnem govoru - ki so ga poslušalci velikokrat prekinili z odobravalnim ploskanjem - omenil nekaj ključnih zgodovinskih točk: »Genocid je izum marksizma. Karl Marx je leta 1848 v Neue Rheinische Zeitung zapisal, da bodo morale 'rase in razredi, ki niso na ustrezni stopnji razvoja, enostavno umreti v velikem revolucionarnem holokavstu'. Med te 'zaostale rase' je poleg ostalih Slovanov uvrstil tudi Slovence.

Sto let pred Hitlerjem je naš in druge slovanske narode na uničenje obsodil ravno utemeljitelj svetovnega komunizma. (...)

V petek (23. avg.; op. p.) je minilo 74 let od formalnega zavezništva, ki sta ga sklenila Stalin in Hitler, dva največja zla človeštva. Slovenski komunisti so bili nato preko Kominterne dve leti v zavezništvu in kolaboraciji z obema. Podpirali so razkosanje Poljske in okupacijo Baltika. In še prej agresijo na Finsko. Stalinove čistke. Genocid v Ukrajini.

Tisti, ki so že pred okupacijo dve leti kolaborirali tako s

Stalinom kot s Hitlerjem, nimajo nobene moralne pravice drugim očitati kolaboracijo. Po dveh letih sožitja sta se oba zla spopadla oziroma je eno zlo napadlo drugo. V Sloveniji nas želijo nekateri prepričati, da je eno zlo s tem, ko se je spopadlo z drugim, prenehalo biti zlo in je postalo dobro. To seveda ni res. Zlo je zlo zaradi svojega značaja in posledic svojih ravnanj. (...)

Pri osamosvajanju Slovenije naš glavni nasprotnik ni bila JLA, temveč slovenski komunistični vrh. Za začetek je agresorju omogočil razorožitev slovenske Teritorialne obrambe. Demosovi odločitvi o plebiscitu, ki jo je sicer vsaj deloma podpiralo tudi njihovo članstvo, si ni upal odkrito nasprotovati. Naredil pa je vse, da bi bila slovenska osamosvojitev zgolj operetno dejanje, po katerem bi Demosova vlada padla, komunisti pa bi začeli obnavljati Jugoslovansko konfederacijo. Kučan in Ribičič sta celo med samo vojno prosila vplivnega italijanskega politika Pierra Fassina, naj Evropa v času Demosove vlade ne prizna samostojne Slovenije. (...)

Današnje dogajanje v Sloveniji je nemogoče razumeti brez poznavanja resnice o naši preteklosti. Apatične in navidezno apatične sodržavljane zatiranje, da jih zgodovina ne zanima in da se ne želijo ukvarjati s preteklostjo, prav nič ne odreši posledic te preteklosti.

Brez tega, da se v skladu z resolucijo Sveta Evrope 1096 razgradijo monopoli totalitarnega režima, Slovenija nikoli ne bo izšla iz krize.

Šele po razgradnji teh monopolov bo mogoča tudi sprava v narodu. Še pred njo se morata prej zgoditi resnica in pravica.

Do tega pa ne bo prišlo samo od sebe. Nobeno zlo ni propadlo brez odpora. Ta je danes nujen. Zla ni mogoče premagati z njegovim orožjem, sicer se vsaka razlika zabriše. To pa ne pomeni, da je mogoče z odporom odlašati še nekaj let, mesecev ali dni. Ne. Začeti se mora takoj. Danes. In vsak naj naredi tisto, kar more.«

Tudi prof. Justin Stanovnik je bil najavljen kot govornik. Ker se osebno ni mogel udeležiti proslave, so njegovo govor prebrali.

Spominske slovesnosti so se med drugimi udeležili tudi nekdanji predsednik Državnega zbora dr. France Cukjati, podpredsednica SDS Alenka Jeraj in poslanka Nove Slovenije Iva Dimic, ki je prisotne tudi pozdravila.

S pevskimi vstopi je megljen in skoraj deževen dan popestril že omenjeni Domoljubni zbor s spremljavo pihalnega seksteta. Med množico udeležencev so bili tudi Slovenci iz Argentine, obiskovalci in preseljenci; najvidnejši med njimi je bil Marko Fink, ki je pel med mašo.

Proti veliki množici v Rovtah je peščica (slabih petdeset ljudi) z zgodovinarjem Jožetom Pirjevcem na čelu v bližini Rovt organizirala proti-proslavo, ki je imela seveda veliko (večjo) podporo medijev, kljub številčni neznatnosti. Kasneje so mediji tudi na široko objavljali razne proteste in lažne obtožbe »levih fašistov«, kot jih je imenoval Janez Janša v svojem govoru.